

LCRM – Legal Resources Centre from Moldova

Numărul cererilor trimise în 2013 la CEDO de către moldoveni a atins un record absolut

paik · Friday, January 31st, 2014

O organizație neguvernamentală care îi ajută pe cetățenii moldoveni să-și caute dreptatea la Curtea Europeană a Drepturilor Omului spune că numărul cererilor trimise anul trecut de moldoveni la CEDO a atins un record absolut. Nu se știe câte a fost acceptate spre examinare. Cu toate acestea, Centrul de Resurse Juridice care a făcut bilanțul vede în înmulțirea plângerilor un nou semn că oamenii sunt nemulțumi de justiția moldovenească, în pofida retoricii despre reforma sistemului judecătoresc. Detalii de la Lilian Barbăroșie.

Anul trecut, CEDO a primit cam 1.400 de cereri de la cetățenii moldoveni, un număr record ce surclasează până și recolta din anii cei mai „defectuoși” din istoria justiției moldovenesti, când numărul plângerilor nu depășea cota de 1000.

Nu s-au trimis atâtea cereri nici chiar în 2008, anul în care la CEDO ajunseser cele mai răsunătoare dosare economice din perioada comunistă și Moldova a cheltuit o sumă record, de 12 milioane de euro, pe despășubiri, suma fiind echivalentă cu bugetul anual al justiției moldovenești.

Câte dintre plângerile anului 2013 vor fi puse pe rol de CEDO nu se știe deocamdată, dar autoritățile ar trebui de pe acum să-și pună niște întrebări, este de părere Vladislav Gribincea, directorul Centrului de Resurse Juridice:

„Noi înțelegem că această cifră se datorează faptului că persoanele, obținând decizia CSJ, nu sunt satisfăcute cu această decizie și depun cerere la CEDO, indiferent dacă au sau nu șanse. Creșterea s-ar putea datora și faptului că din 2013 nu se mai face ședințe la CSJ, ci se decide în funcție de materialele din dosar. Probabil CSJ nu este prea explicit în motivațiile sale, prin urmare, chiar dacă se dă o decizie bună, persoanele care pierd dosarele, nu înțeleg de ce le pierd.”

Bilanțul dedus din statistica CEDO aruncă de fapt o piatră în grădina autorităților de la Chișinău care, în cadrul unei reforme mai ample a justiției, au reconsiderat rolul Curții Supreme de Justiție.

Acum această ultimă verigă din lanțul de instanțe judiciare nu mai rejudecă dosarele după instanțele de fond, cum o făcea anterior, ci funcționează ca un fel de tutore abilitat să uniformizeze practicile judecătorești.

Se pare, însă, că reforma nu și-a atins ținta scontată. Ar fi și o problemă ce-l vizează în mod direct pe cel ce stă în fruntea CSJ, Mihai Poalelungi, magistratul direct implicat în reformă după ce a judecat vreme îndelungată în calitate de trimis al Moldovei la CEDO. Din nou Vladislav

Gribincea:

„Nivelul de cunoaștere al jurisprudenței CEDO la nivelul judecătorilor a crescut, firește, dar atunci când e vorba de soluții vândite defavorabile statului, ei dau soluții mai degrabă favorabile statului, adică dau compensații foarte mici sau încearcă să interpreteze Convenția Europeană într-un mod denaturat. Și asta s-a întâmplat în special după ce la CSJ a venit domnul Poalelungi.”

O altă componentă a raportului vizează specificul cauzelor în care guvernul și-a atras condamnările CEDO în 2013.

Cele mai multe se referă la cea mai gravă încălcare a drepturilor umane în viziunea CEDO – tortura și investigarea inefficientă a ei.

La fel, constat raportul, 2013 este și anul în care CEDO a condamnat pentru prima dată Moldova pentru felul cum judecă cazurile de violență domestică.

În acest prim an în care acest gen de dosare au fost în atenția instanței europene, tocmai patru victime ale violenței domestice au și fost despăgubite în urma hotărârilor CEDO.

This entry was posted on Friday, January 31st, 2014 at 11:32 am and is filed under [Mass-media about us](#)

You can follow any responses to this entry through the [Comments \(RSS\)](#) feed. Both comments and pings are currently closed.